

L'última 'Sobrecàrrega'

Després de 41 lliuraments, l'Assemblea d'Artistes de la Garrotxa posa fi al cicle de grans quadres reivindicatius d'Olot basats en 'La càrrega', de Ramon Casas, amb què es cridava l'atenció sobre la "repressió" de l'Estat espanyol envers Catalunya

L'obra a tall de resum en què es reproduïxen les 41 edicions de la 'Sobrecàrrega' i que tanca el cicle, en una imatge d'ahir al migdia R.E.

En la Sobrecàrrega que s'acaba d'estrenar, es reproduïxen les obres que, des de l'abril del 2018, creatius locals o vinculats amb la comarca han elaborat cada mes o cada dos mesos per denunciar la "repressió" que l'Estat exerceix sobre Catalunya, refusar la monarquia i defensar la República. Aquesta composició de 41 peces, de tècniques i estils diferents –però totes inspirades en el cèlebre quadre de Ramon Casas La càrrega (exposat al Museu de la Garrotxa, plasma com uns guàrdies a cavall ataquen uns obrers en una vaga que va tenir lloc a Barcelona el 1902), i sempre penjades a la façana de l'ajuntament d'Olot, amb les mateixes dimensions (4,75 x 3 metres)–, posa fi al cicle impulsat per l'Assemblea d'Artistes de la Garrotxa, amb la complicitat de diverses entitats i del mateix consistori. Hi han participat autors

com ara Ester Jaume, Ferran Coves, Àlex Nogué, Claudi Casanovas, Quim Domene, Jaume Bach... Els més veterans havien format part de l'Assemblea d'Artistes de la Garrotxa del 1976, un grup que es va anar diluint amb el pas del temps i que es va refundar precisament arran de les represàlies pel procés independentista. "Ha estat un acte polític, un acte de voluntat per exercir el dret a dir, a no callar, a voler ser i a voler ser-hi com a expressió col·lectiva", es va llegir ahir al vespre, en la inauguració de la 42a i última Sobrecàrrega. "En el trajecte –continuaven–, una certa sensació de virginitat perduda, d'il·lusió anorreada, pels altres però també pels uns. Quina Sobrecàrrega més clara, la de Jaume Bach, que a partir d'un gravat de Goya il·lustrava la batussa entre Puigdemont i Junqueras. Dues visions confrontades, perquè sempre hi ha hagut interessos confrontats, i, al mig, el desig i la força, pacífica, alegre, contundent i també enormement ingènua, de la llarga cadena groga de mans juntes."

Les relectures de La càrrega no han agradat a tothom i algunes han estat objecte d'agressions: esparracades, cremades de cigarreta, llançaments de pintura... I en períodes electorals s'han hagut de tapar. Tot i que lamenten aquelles agressions, els organitzadors estan contents de com ha anat l'experiència. "El balanç és positiu –resumia ahir per a aquest diari un dels impulsors, Xevi Roura–, perquè la intenció era fer present al carrer que la situació que estem vivint no és normal; primer, pel judici i els empresonaments i, darrerament, perquè hi continua havent represaliats." El fet que s'hagi acabat la Sobrecàrrega és "una parada" que no implica que el col·lectiu d'artistes deixi d'actuar en la mateixa direcció. "Seran accions més puntuals –va avançar Roura–, tot i que ara mateix no hi ha res concret pensat. Sí que hi ha idees que ja teníem i que no s'han pogut realitzar, com ara un enviament de cartes al Parlament Europeu, lligat al que ha de passar a Europa en relació amb la situació dels eurodiputats catalans."

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 10-01-2023, Pàgina 23

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/2239694-l-ultima-sobrecarrega.html>